

Bayer Zsolt: M?dal

2010 május 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Igen. Az. A Székely himnusz tényleg egy m?dal. Volt egyszer egy Csanády György nev? magyar, aki a rettenetes trianoni diktátum után megalapította a Székely Egyetemista és F?iskolai Hallgatók Egyesületét. Megalapította, majd huszonöt évig vezette is.

Nos, ? írta a Székely himnusz cím? verset 1921-ben. Egészen pontosan megírta a kés?bbi Székely himnusz szövegét, ugyanis amikor írta, nem adott neki címet. S erre a szövegre szerzett zenét Mihalik Kálmán még ugyanabban az évben. A m?vet el?ször 1922. május 22-én adták el?, az egyszer? „kantáta” címmel felruházva, Aquincumban. Egy leánykórus énekelte. S nem gondolta senki sem, hogy egyszer himnusz lesz bel?le...

SZÉKELY HIMNUSZ

Rubato

Ki tudja, merre, merre visz a végzet, göröngyös úton, sötét éjje - len

Vezesd még egyszer győzelemre néped, Csaba ki - rályfi, csillagösvé - nyen.

Maroknyi székely porlik, mint a szikla népek har - cának zajló tenger - rén.

Fejünk az ár, jaj, százszor elbo - ritja, ne hagyd el - veszni Erdélyt, Iste - nünk!

A Kolozsvárról Szegedre került Mihalik Kálmán kutatóorvos mindössze 26 évesen meghalt. Abban az évben, amikor megírta a kés?bbi Székely himnusz zenéjét. Ma is a szegedi belvárosi temet?ben nyugszik – bár ezt is kevesen tudják.

Mihalik Kálmán halála után kelt önálló életre a „kantáta”. Észak-Erdély rövid ideig tartó visszatérése el?tt és után a m? be volt tiltva, egészen a kommunista rezsim bukásáig. De nem csak ott, itt is. Kádár Magyarországon sem lehetett csak úgy Székely himnuszt énekelni. De tény az is, hogy akkoriban lerészegedett párttitkárok is szívesen énekelték egy-egy vadászat utáni tivornya végén, természetesen összekacsintva és titokban. S éppen ennyivel voltak jobbakk azoknál, akik ma a Székely himnusz hallatán kivonulnak a parlamentb?l, élükön Gyurcsánnyal. És soha, senki sem merészelte „középszer? m?dalnak” titulálni a székelyek himnuszt.

Így romlik a világ. S nincsen új a nap alatt. Hiszen Julien Benda már régen megírta: Az emberiség cselekedni ugyan a rosszat cselekedte, de méltányolni a jót méltányolta. Aztán bekövetkezett az írástudók árulása, és attól fogva az emberiség már nemcsak cselekedte, de méltányolta is a rosszat. Így fordulhat el?, hogy a Székely himnuszt betiltó, majd titokban énekl? párttitkárok kései „utódai” már ideológiát gyártanak a Székely himnusz ellen, s egy Dessewffy Tibor nev? igazi idegenszív? ki meri mondani a szentenciát: a Székely himnusz egy közepes m?dal. Így fordulhat el?, hogy a Székely himnusz felhangzásakor az MSZP-frakció egyik fele riadtan kimenekül a parlament ülésterméb?l, egy másik igazi idegenszív?, Gyurcsány Ferenc vezetésével, a másik fele pedig tétován benn marad. (De legalább benn marad. Köszönjük...)

Mindez mit sem változtat a tényen: Csanády György és Mihalik Kálmán m?ve elképeszt? gyorsasággal vált a székelység egyik legszentebb énekévé. Magától vált azzá, mert a szíve közepébe talált mindenkinek, akinek van köze ehhez a nemzethez. Aztán 2009. szeptember 5-én, a Székelyudvarhelyen tartott nagygy?lésen a képvisel?k

hivatalosan is a Székelyföld himnuszává tették.

Azóta – tetszik vagy sem – a „kantáta” hivatalosan is himnusz. S bár m?dal, mégiscsak van benne népi motívum. Ugyanis az eredeti vers így szólt: „Ne hagyj el Erdélyt, Erdélyt, Istenem!” Ez változott az id?k során, és bizony a nép ajkán, imígyen: „Ne hagyj elveszni Erdélyt, Istenünk!”

Ma így éneklő az, akinek köze van ezeregyszáz esztendőnyi magyar múlthoz, történelemhez, sorsközösséghez, élethez.

Akinek meg nincs, az közepes m?dalozik, és kivonul. Aztán természetesen felháborodik, ha idegenszív?nek titulálják.

Felháborodik, de csak azért, mert találva érzi magát, s mert találva van.

Ne is bántsuk ?ket. Úgysem értenék.

A szájalom, ami jár ?nekik, szegényeknek. Szájalom és megvetés. Hogy annyit legalább érezzenek, rosszabbak ?k, mint az egykori, Székely himnuszot betöltő párttitkárok. Azok még tudták, érezték, rosszat cselekszenek. Emezek pedig nem tudják, a nyomorultak.

Mert nincsen sem képességük, sem lelkük erre a tudásra.

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló